

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 7C/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118313311
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Redenkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:6118313311.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v právnej veci žalobcu: Ing. K. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. č. 114, 951 08 Z., právne zastúpený: Advokátska kancelária Patajová Pataj s.r.o., so sídlom ul. J. Chalupku č. 8, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 867 519, proti žalovanej: Slovenská republika konajúca prostredníctvom: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom ul. Štúrová č. 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 481, zast.: Mgr. Miloš Textoris, prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV, o zaplatenie 1.914,42,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a.
- II. Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica na návrh na vydanie platobného rozkazu doručený dňa 18.07.2018 Okresnému súdu Banská Bystrica (sp.zn.30Up/492/2018) o zaplatenie istiny 1914,42,- eur s príslušenstvom, vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 30Up/492/2018 zo dňa 17.08.2018 a zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu 1914,42,- eur spolu s 5,00% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1914,42,- eur odo dňa 06.06.2018 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

2. Žalovaná podala odpor zo dňa 31.08.2018, doručený Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 03.09.2018, proti platobnému rozkazu č. k. 30Up/492/2018 zo dňa 17.08.2018, s odôvodnením, že Okresný súd Banská Bystrica platobným rozkazom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1914,42,- eur s príslušenstvom v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu. Žalovaného zaviazal zaplatiť náhradu trov konania v 15 dní od doručenia platobného rozkazu. Žalobca sa domáhal zaplatenia uvedenej sumy z titulu náhrady škody v podobe trov právneho zastúpenia žalobcu v trestnom konaní. Zodpovednosť štátu za škodu, upravená v zákona č. 514/2003 Z. z. je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu, pričom štát zodpovedá za škodu podľa citovaného zákona za súčasného splnenia zákonných podmienok, ktorými sú: nezákonné rozhodnutie, či nesprávny úradný postup, existencia škody, príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom. Existencia týchto podmienok musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nestačí len pravdepodobnostný záver o splnení niektorej z nich. K existencii nezákonného rozhodnutia, ktoré je titulom pre náhradu škody žalovaná uviedla, že nemožno automaticky každé vznesenie obvinenia, ktoré nevyústilo v právoplatný odsudzujúci rozsudok, pokladať za nezákonné rozhodnutie. Či v okamihu vznesenia obvinenia boli splnené podmienky na vznesenie obvinenia, nie je možné posudzovať len s ohľadom na výsledok konania. V prípade, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané v súlade s Trestným poriadkom, nie je nezákonným rozhodnutím. Ak pri trestnom stíhaní postupujú orgány činné v trestnom konaní v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, nejde o neoprávnený zásah do práv obvineného. Pri objasňovaní trestných činov prevláda nad individuálnymi záujmami fyzickej osoby vyšší

záujem na tom, aby bol trestný čin riadne zistený a jeho páchatel' spravodlivo potrestaný. Proces posúdenia predpokladov pre priznanie nároku na náhradu škody nemožno zjednodušovať prijatím záveru, že trestné stíhanie osoby, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením znamená automaticky odôvodnenosť jeho nároku na náhradu škody. Skutočnosť, že obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby, resp. bolo voči nemu zastavené trestné stíhanie ešte neznamená nezákonnosť vedeného trestného stíhania. Uznesenie vyšetrovateľa, ako aj uznesenie prokurátora, boli zákonné a dôvodné, lebo boli splnené všetky podmienky na vznesenie obvinenia podľa § 163 ods. 1 Tr. por., takže žaloba o náhradu škody je nedôvodná. Žalovaná poukázala na nález Ústavného súdu SR vedený pod sp. zn. 11. ÚS 163/2013-50 z 13. 11. 2013, v ktorom Ústavný súd SR dospel k nasledovnému právnomu záveru: „Skutočnosť, že vydaním uznesenia o vznesení obvinenia dochádza k posunu v rámci procesných štádií trestného konania, do štádia, v ktorom sa trestné konanie vedie už pre vyšší stupeň pravdepodobnosti, že prešetrovaný skutok spáchala konkrétna osoba v tomto uznesení označená, t. j. trestné konanie sa presúva do štádia zisťovania skutočností rozhodujúcich pre potvrdenie alebo pre vyvrátenie tohto trestného obvinenia, ktoré je tak vlastne predpokladom tohto šetrenia, tak vzhľadom na uvedené uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila.“ Aj keď právny poriadok Slovenskej republiky neobsahuje mechanizmus, na základe ktorého by bolo možné obvinenému v prípade jeho oslobodenia spod obžaloby uhradiť náklady vynaložené na jeho obhajobu, nie je možné absenciu takejto právnej normy nahrádzať postupom podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. To odporuje ustanoveniu § 553 odsek 1 Trestného poriadku, podľa ktorého štát neznáša vlastné trovy obvineného ani jeho výdavky spojené so zvolením obhajcu. Trestný poriadok teda priamo vylučuje uhrádzanie nákladov obvineného spojených so zvolením obhajcu, pričom zámena nákladov na obhajobu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je len obchádzaním tejto právnej úpravy. Skutočnosť, že v súčasnosti platná a účinná legislatívna úprava vylučuje možnosť náhrady trov obhajoby osobe, ktorá bola oslobodená spod obžaloby, nemôže byť obchádzaná uplatňovaním nároku na náhradu škody v zmysle vyššie citovaného právneho predpisu, ktorý má naprávať jednoznačný nezákonný postup, pričom nezákonnosť musí byť s poukazom na ustanovenie §6 odsek 1 daného zákona výslovne konštatovaná príslušným orgánom. Uznesenie o vznesení obvinenia v tomto prípade nezakladalo inštitút povinnej obhajoby. Navrhovateľ sa sám rozhodol využiť svoje právo a zvoliť si obhajcu. Z uvedeného titulu žalovaná považovala náhradu trov konania v konaní o náhradu škody za irelevantnú a nárok navrhovateľa na náhradu trov zvoleného obhajcu za neopodstatnený. Žalobca tiež nepreukázal, že jednotlivé úkony právnej služby zahrnuté do vyúčtovania boli skutočne realizované, že sa ich právny zástupca zúčastnil, že prebehli v tvrdenom časovom rozsahu, že je správne určená výška odmeny za jednotlivé úkony a že boli vykonané účelne a smerovali k účinnej obhajobe práv žalobcu. Bez pripojenia trestného spisu sa nie je možné vyjadriť k skutočnosti, či boli úkony právnej pomoci uvedené v žalobe skutočne vykonané. Žalovaná nesúhlasila s povinnosťou zaplatiť trovy obhajoby a nesúhlasila s povinnosťou nahradiť trovy konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhla, aby bol napadnutý platobný rozkaz zrušený.

3. Žalobca cestou právneho zástupcu doručil Okresnému súdu Banská Bystrica návrh na pokračovanie v konaní a navrhol aby súd po vykonanom dokazovaní zaviazal žalovanú v zmysle petitu podanej žaloby a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Žalobca bol upovedomený o postúpení veci Upovedomením zo dňa 21.09.2018 (l.č. 85). Okresný súd Bratislava IV dňa 24.09.2018 prijal žalobu a vec bola pridelená pod sp.zn. 7C/40/2018 (l.č.91).

4. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomným podaním zo dňa 29.10.2018, doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 29.10.2018 (l.č. 99 -102). Navrhla pripojenie súdneho spisu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/55/2016 a vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-305/2-VYS-B4-2014, z ktorých vyplývajú skutočnosti na ktoré sa žalovaná konajúce prostredníctvom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky odvoláva. Trvala na svojich vyjadreniach doposiaľ s tým, že neuznáva nárok žalobcu uplatnený žalobou v celom rozsahu, považuje ho za nedôvodný a má za to, že je nepreukázaný s tým, že nárok na náhradu škody žalobcovi nevznikol. Žalobca za právny titul nároku uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV, Odboru kriminálnej polície v súlade s § 206 ods. 1 Tr.por. trestne stíhaný pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 , ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení. Poukázala na § 3 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a § 206 ods. 1 Tr.por. Ako vyplýva z uvedených ustanovení zákon stanovuje

za akých konkrétnych okolností má byť rozhodnutie o vznesení obvinenia vydané. Pokiaľ z trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania vyplýva dostatočne odôvodnení záver o spáchaní trestného činu určitou osobou. Tieto okolnosti je možné označiť ako dôvodnosť vznesenia obvinenia. Je to zákonom požadovaný stupeň poznania alebo zistenia že bol spáchaný trestný čin a ktorou osobou. Výraz dostatočne ktorý zákonodarca použil v ust. § 206 ods. 1 Trestného poriadku nasvedčuje že sa nevyžaduje istota, ale stačí dostatočne zdôvodnená pravdepodobnosť. Po zistení tejto miery pravdepodobnosti tejto miery je teda povinnosťou vyšetrovateľa obvinenie konkrétnej osobe vzniesť. Uznesenie o vznesení obvinenia podľa trestného práva na území SR nepredpokladá istotu, že sa skutok stal, že je trestným činom a istotu, že ho skutočne spáchal podozrivý. Na vznesenie obvinenia v zmysle § 206 ods. 1 Tr.por. obsahu pripojených listinných dôkazov, je zrejmé, že takéto skutočnosti v čase znesenia obvinenia žalobcovi existovali. Vyšetrovateľ PZ v odôvodnení svojho uznesenia vymenúva na podklade ktorých skutočností (vykonaných dôkazov) považuje vznesenie obvinenia menovanému za dôvodné. Za takto v čase vznesenia obvinenia ustálenej dôkaznej situácie bolo povinnosťou vyšetrovateľa PZ zákonodarcom imperatívne vyjadrenou v ust. § 206 ods. 1 Tr.por., vzniesť obvinenie žalobcovi za existencie takých dôkazov aké boli v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia zabezpečené bolo totiž jednoznačne splnené kritérium dostatočne odôvodneného záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou vyžadovaného v ust. § 206 ods. 1 Tr.por., totižto v prípade ak by vyšetrovateľ postupom podľa § 199 ods. 1 Tr.por. len začal trestné stíhanie vo veci a následne vykonával dôkazy, mohlo by týmto postupom dôjsť k porušeniu práv žalobcu ako obvineného tak ako to vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2To/13/2015 uverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2016, v zmysle ktorého „účelom a zmyslom procesného inštitútu začatia trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods. 1 Tr.por. je aby orgány prípravného konania (§ 10 ods. 1 Tr. por.) mohli vykonávať procesne použiteľné úkony podľa Tr.por. smerujúce k zisteniu páchatel'a trestného činu a k vzneseniu obvinenia konkrétnej osobe hneď ako to odôvodňuje dôkazná situácia. Je neprípustné viesť trestné stíhanie len vo veci pri splnení podmienok (aj) § 206 ods. 1 Tr.por. teda so zjavným a jednoznačne špecifikovaným a nezameniteľne známym páchatel'om eventuálne tiež označeným v uznesení o začatí trestného stíhania menom, priezviskom, prípadne aj adresou bydliska bez toho aby zároveň bolo vznesené obvinenie tejto osobe. Nerešpektovanie uvedeného postupu reálne znamená, že podozrivý je materiálne obvinený ale formálne nie, čím sa tejto osobe zabránilo uplatňovať procesné práva obvineného napr. podávať opravné prostriedky, návrhy na vykonanie dokazovania, nazerať do spisu, zvoliť si obhajcu“. Uzneseniu o vznesení obvinenia ČVS:ORP-305/2-VYS-B4-2014 zo dňa 09.01.2015 a ani postupu príslušného policajného orgánu, ktorý viedol k jeho vydaniu, tak z hľadiska zákonnosti nie je možné nič vytýkať. Žalovaná poukázala na Nález ÚS SR sp.zn. II ÚS 163/2013 z 13.11.2013 podľa ktorého „Vydanie uznesenia o vznesení obvinenia nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp.za odporujúce zákonu, iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila.“ Právna konštrukcia spočívajúca v tom, že uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia je nezákonné len s poukazom na tú skutočnosť, že počas trestného konania bol žalobca spod obžaloby súdom oslobodený, nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. Uznesenie o vznesení obvinenia podľa platného a účinného trestného práva nevyžaduje istotu, že sa skutok stal, že je trestným činom a žeho skutočne spáchal podozrivý. Uznesenie o vznesení obvinenia tak nie je nezákonným rozhodnutím z dôvodu, že sa v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť a spáchanie stíhaného zločinu neskôr, počas jednotlivých štádií trestného konania z rôznych dôvodov, nepotvrdila. Uznesenie o vznesení obvinenia za dôkaznej situácie existujúcej v čase jeho vydania preto nie je nezákonným rozhodnutím, nebola tak splnená základná podmienka pre uplatnenie nároku na náhradu škody. Žalovaná poukázala na § 553 ods. 1 Tr.por.s tým, že štát neznáša vlastné trovy obvineného ani jeho výdavky spojené so zvolením obhajcu, pričom zámena nákladov na obhajobu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je len obchádzaním tejto právnej úpravy. V súčasnosti platná a účinná legislatívna úprava vylučuje možnosť náhrady trov obhajoby osobe, ktorá bola spod obžaloby oslobodená, nemôže byť obchádzaná uplatňovaním nároku na náhradu škody v režime zák.č. 514/2003 Z.z.ktorý má naprávať jednoznačný nezákonný postup, pričom nezákonnosť musí byť s poukazom na § 6 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. výslovne konštatovaná príslušným orgánom. Žalovaná mala za to, že žalobca si trestné stíhanie zaviniť sám čo vylučuje možnosť domáhať sa náhrady škody v režime zák.č. 514/2003 Z.z. Žalovaná namietala aj účelnosť trov koannia žalobcu spočívajúcich v náhrade za stratu času jeho právneho zástupcu vo výške 519,96,-eur, náhrade za používanie cestovného motorového vozidla pri pracovných cestách vo výške 295,13,-eur a náhrade cestovných nákladov vo výške 78,80,-eur, zložky náhrady trov si žalobca uplatnil v súvislosti s cestami z Banskej Bystrice do Bratislavy a späť a tieto podľa žalovanej postrádajú zákonný predpoklad pre priznanie náhrady tejto časti trov

konania účelnosť ich vynaloženia (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, § 39 Tr.por., II.ÚS 78/03, uznesenie NS SR z 16.04.2014 sp.zn. 2SŽi/6/2014, zo dňa 29.09.2015 sp.zn. 4MCdo/16/2014, nález ÚS ČR sp.zn. II.ÚS736/2012 z 02.10.2013 - slobodu voľby advokáta nemožno vnímať ako úplne bezhraničnú, voľba advokáta z úplne iného konca republiky je neprimeraná, ak všetky konania prvostupňové aj odvolacie sa konajú v jednom meste, pričom o miestnej príslušnosti nie je pochyb a zároveň nejde o mimoriadne náročný a komplikovaný spor). Žalobca v podanej žalobe preukazoval vznik škody výpisom z F. a.s. preukazujúcim, že na účet právneho zástupcu AK Patajová Pataj s.r.o. bola dňa 27.02.2018 vložená suma v celkovej výške 2279,55,- eur, z výpisu však nie je zistiteľné kto vyššie uvedenú sumu na predmetný účet vložil, nie je zrejmé či k realizácii uvedenej majetkovej dispozície došlo zo strany žalobcu alebo inej osoby.

5. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov X.. N. C. a X.. K. C., oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu (Návrh na vydanie platobného rozkazu doručený OS Banská Bystrica, I.č.7-10, List Generálnej prokuratúry SR zo dňa 31.05.2018 č. VI/4 Gc 64/18/1000-5, I.č.13-14, Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody adresovaná GP SR zo dňa 11.04.2018, I.č.15, Žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 04.04.2018 adresovaná MV SR, I.č.32-34, Uznesenie ORPZ BAIV ČVS:ORP-305/2-VYS-B4-2014 o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia X.. Martinovi Hermanovi, I.č. 35-36, Sťažnosť zo dňa 26.02.2015, I.č.37, Obžaloba zo dňa 11.05.2016, I.č.40-43, Rozsudok OS BAIV, č.k. 2T/55/2016-273 zo dňa 06.09.2017, I.č.44-49, Vyčíslenie trov právneho zastúpenia zo dňa 04.04.2018 AK Patajova Pataj s.r.o., I.č.50-51, Osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, I.č.52, osvedčenie o evidencii - Technický preukaz, I.č.53-54, Faktúra č.20160148 na sumu 1.587,- eur zo dňa 14.09.2016, splatná dňa 24.09.2016, Faktúra č. 20160201 zo dňa 15.11.2016 na sumu 339,- eur, splatná dňa 25.11.2016, I.č.56, Faktúra č. 20170206 zo dňa 12.09.2017, splatná dňa 22.09.2017 na sumu 370,55,- eur, Výpis z účtu ČSOB - vklad v hotovosti dňa 27.02.2018 v sume 370,55 eur, v sume 339 eur a v sume 1.570,- eur, I.č.55-58, Platobný rozkaz OS Banská Bystrica, č.k.30Up492/2018 zo dňa 17.08.2018, I.č.65, Odpor doručený súdu dňa 03.09.2018 OS Banská Bystrica, I.č.72-74, Návrh na pokračovanie v konaní, I.č.80, Vyjadrenie žalovaného zo dňa 29.10.2018, I.č.99-102, Vyjadrenie žalobcu doručené súdu dňa 5.02.2019, I.č.116-118, Vyjadrenie žalovanej doručené súdu dňa 12.04.2019, I.č.141-143 a I.č.147-148, Zápisnica o pojednávaní zo dňa 27.05.2019 (prednesy, výsluch žalobcu, odročené na deň 01.08.2019), I.č.162-166), oboznámením sa so zapožičaným spisom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/55/2016 a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Z obsahu návrhu na vydanie platobného rozkazu vyplýva, že žalobca za právny titul nároku na náhradu škody označil uznesenie OR PZ v Bratislava IV odbor kriminálnej polície ČVS:ORP-305/2-VYS-B4-2014 zo dňa 09.01.2015.

7. Uznesením OR PZ v Bratislava IV odbor, kriminálnej polície ČVS:ORP-305/2-VYS-B4-2014 zo dňa 09.01.2015 bolo podľa §199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie a v zmysle §206 ods.1 Tr. por. bolo vznesené obvinenie voči X.. K. H. pre zločin podvodu podľa §221 ods.1, ods.3 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení (uznesenie bolo doručené žalobcovi dňa 23.02.2015). Obžalovaný X.. K. H. počas výsluchu v prípravnom konaní po vznesení obvinenia dňa 23.02.2015 odmietol vo veci vypovedať.

8. Dňa 26.02.2015 podal obvinený X.. K. H. sťažnosť voči uzneseniu, ktorá bola zamietnutá. Dňa 12.05.2016 bola podaná obžaloba sp. zn. 1Pv/15/15/1104.

9. Rozsudkom zo dňa 24.10.2016 sp.zn.2T55/2016 bol obžalovaný uznaný vinným podľa § 221 ods. 3 Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom za probačného dohľadu nad správaním obžalovaného s určením skúšobnej doby vo výmere 18 mesiacov a zároveň mu bola uložená povinnosť ospravedlniť sa poškodenému Poľnohospodár Nové Zámky a.s. Odvolací súd 17.05.2017 na verejnom zasadnutí podľa§ 321 ods. 1 písm.b, d, f Tr.por zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 2T/55/2016 zo dňa 06.09.2017 bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

10. Žalobca podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu podaním zo dňa 04.04.2018 sa obrátil na Ministerstvo vnútra SR s písomnou žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným

rozhodnutím a to v podobe trov právneho zastúpenia žalobcu v uvedenom trestnom konaní, ktoré si v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vyčíslil na sumu 1.914,42,- eur.

11. MV SR listom zo dňa 11.04.2018 informovalo žalobcu, že vo veci uplatneného nároku na náhradu škody je v mene štátu príslušná konať Generálna prokuratúra SR, ktorej postúpilo písomnú žiadosť žalobcu a predbežné prerokovanie nároku.

12. Žalovaná listom zo dňa 31.05.2018 č.k. VI/4 Gc64/18/1000-5 žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody odmietla, nakoľko nezistila splnenie zákonných podmienok a predpokladov prečo len čiastočné uspokojenie nárokov. Z dôvodu, že zastavenie trestného stíhania, resp. oslobodenie spod obžaloby nemusí vždy znamenať, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané nesprávne a judikatúru nemožno vykladať mechanicky tak, že každé oslobodenie spod obžaloby znamená nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia a následné podanie obžaloby (nález US SR, sp. zn. IIUS163/2013 zo dňa 13.11.2013). Žalobca bol spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že skutok, pre ktorý bol stíhaný, nie je trestným činom v podstate z toho dôvodu, že spoločnosti N. R. U. a.s. žiadna škoda nevznikla, došlo iba k dočasnému odňatiu vozidla z jej dispozície ako vlastníka, pričom v trestnom konaní nebolo skutkovo sporné, že si spoločnosť HM CARS pgn s.r.o., ktorej konateľom a spoločníkom bol žalobca, ponechala neoprávnené zálohovú platbu zaplatenú jej spoločnosťou N. R. U., a.s. a to na úkor spoločnosti T. X., čo Krajský súd v Bratislave a následne aj Okresný súd Bratislava IV súc viazaný právnym názorom nadriadeného súdu vyhodnotil ako obchodnoprávny záväzkový vzťah vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia medzi spoločnosťou HM P. pgn s.r.o. a T. X. s.r.o.

13. V trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 2T/55/2016 nebolo skutkovo sporné, že žalobca ako konateľ a spoločník obchodnej spoločnosti HM P. pgn s.r.o. si v obchodnoprávnom vzťahu s T. X. s.r.o. počínal spôsobom priečiacim sa právnemu poriadku v obchodnoprávnej rovine a skutok teda nesie znaky porušenia noriem obchodného práva, t.j. súdy v predmetnom trestnom konaní zhodne konštatovali, že skutok pre ktoré bolo vznesené obvinenie X.. K. H. a následne podaná obžaloba sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia resp. obžaloby, avšak tento nie je trestným činom a nesie znaky porušenia noriem obchodného práva.

14. Vo veci bol Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní vydaný platobný rozkaz č. k. 30Up/492/2018 zo dňa 17.08.2018, následne dňa 03.09.2018 bol doručený Okresnému súdu Banská Bystrica odpor žalovanej proti platobnému rozkazu. Žalobca v upomínacom konaní v nadväznosti na podaný odpor žalovanej podal Návrh na pokračovanie v konaní.

15. Z výsluchu žalobcu X.. K.a H.a okrem iného vyplýva, že k zaplateniu predmetnej faktúry, vystavenej obhajcom za poskytnuté právne služby spočívajúce v zastupovaní v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 2T/55/2016 došlo tak, že zaplatil žalobca za poskytnuté právne služby v hotovosti Advokátskej kancelárii, t.j. právnemu zástupcovi. Na otázku súdu, či má žalobca vkladový lístok na preukázanie svojho tvrdenia, žalobca na vysvetlenie do zápisnice pred súdom uviedol, že finančné prostriedky dal priamo právnemu zástupcovi a ten vykonal vklad vo svojom mene. Žalobca ale nevedel uviesť, kedy došlo k odovzdaniu týchto finančných prostriedkov z jeho strany s odôvodnením, že to si už nepamätá. Žalobca potvrdil, že obchodné vzťahy medzi spoločnosťami T. X. s.r.o. a HM P. p.g.n. s.r.o. a HM P. fla, čo by mala byť nástupníctva spoločnosť spoločnosti HM P. p.g.n. s.r.o. spočívali v nákupe náhradných dielov a motorových vozidiel. Potvrdil, že spoločnosť N. R. U., a.s. bol klient oboch spoločností, t.j. spoločnosti HM P. p.g.n. s.r.o., HM P. fla s.r.o. a spoločnosti poskytovali predajné a popredajné služby týkajúce sa predaja a servisu motorových vozidiel. Nemal vedomosť, že by sa viedol súdny spor medzi spoločnosťami T. X. s.r.o. a HM P. p.g.n. s.r.o. resp. HM P. fla, s.r.o. nejaký civilný spor v súvislosti s konaním, pre ktoré bol žalobca trestne stíhaný.

16. Z listinného dôkazu Pohyby na účte (I.č. 58) F. X. D. XX č.ú.:I vyplýva, že dňa 27.02.2018 boli vykonané tri vklady v hotovosti a to:

- VS: XXXXXXXX/SS/KS v sume 370,55,- eur,

- VS: XXXXXXXX/SS/KS v sume 339,- eur

- VS: 20160148/SS/KS v sume 1570,- eur.

Právny zástupca žalobcu, k súdom kladenej otázke spôsobu platenia predmetných faktúr uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca a ním vlastnené obchodné spoločnosti mali dlhodobé ekonomické

problémy, ich spolupráca sa dostala do takého štádia, že ďalšie poskytovanie právnych služieb právny zástupca podmienil zaplatením týchto faktúr, pred pojednávaním v inej veci (viď bod 17 odôvodnenia - t.j. dňa 05.03.2018) mu žalobca v hotovosti odovzdal tieto finančné prostriedky, nakoľko nebol ochotný ísť do banky a vložiť ich v banke. Tomuto predchádzala ich e-mailová komunikácia, ktorú sa zaviazal súdu doložiť do spisu so súhlasom žalobcu. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené striktnie s príslušnými ustanoveniami vyhlášky 655/2004 Z.z. k vyčísleniu trov bol priložený technický preukaz vozidla, osvedčenie platcu DPH.

17. Z dôkazu (l.č. 171) e-mailovej komunikácie zo dňa 08.02.2018 a zo dňa 15.02.2018 medzi žalovaným v právnom postavení obžalovaného a jeho právneho zástupcu v právnom postavení obhajcu v trestnom konaní pre účely preukázania, kto a kedy a z akých finančných prostriedkov vykonal úhradu faktúr za poskytnuté právne služby okrem iného vyplýva, že žalobca požiadal, aby mu obhajca poslal elektronickou formou „sumy“ a obhajca žalobcovi pripomenul platby za trestnú vec, v ktorej bol oslobodený spod obžaloby s tým, že mu sľúbil žalobca vykonať úhradu do konca roka 2017, pričom jeho kolega má mať cestu 05.03.2018 na pojednávanie do Bratislavy a peniaze za trestnú vec by použil na financovanie tohto sporu.

18. Z výsluchu svedka N. C., vyplýva, že so žalobcom X.. K. om H. om mal obchodný vzťah a bol to jeho známy. K okolnostiam predaja predmetného motorového vozidla F. Ducato Minibus prostredníctvom žalobcu X.. K. a H. a pre spoločnosť N. R. U., vypovedal, že sa to všetko odohralo už dosť dávno a nepredpokladal, že bude vypovedať ešte k tej pôvodnej veci a nevie, či si to všetko pamätá. Bol rok 2016, X.. K. H. prišiel o zmluvu na „dilerstvo“ áut a preto sa so svedkom kontaktoval a povedal mu, že potrebuje cez jeho zmluvu, jeho dilerstvo obslúžiť klienta, nejaké N. ske družstvo. Svedok súhlasil, ale neskôr vysvitlo, že N. ske družstvo ako klient mu zaplatil len časť ceny a keď svedok žiadal zvyšok vysvitlo, že N. ske družstvo zaplatilo už nejakú časť sumy X.. K. H., ale X.. K. H. svedkovi túto čiastku nedoplatil, svedok zostal so škodou do dnešného dňa. X.. K. H. sa to pokúsil nahradiť s tým, že svedkovi nanosil nejaké náhradné diely, avšak nepokrylo to jeho škodu. Čo sa týka samotného vozidla, toto chvíľu držali u nich na sklade, pretože vychádzali z faktu, že pokiaľ im nie je tovar zaplatený, že je ich majetkom, avšak neskôr im aj právnici vysvetlili, že toto je komplikovanejší prípad, že N. ske družstvo zaplatilo celé auto, ale nie im a auto v zmysle práva nemôžu zadržiavať a škodu si majú vymáhať od X.. K. a H. a. Medzitým tam asistovala aj polícia, na ktorú sa obrátilo N. ske družstvo. Kedy a kde sa auto odovzdávalo svedok uviesť nevedel, nakoľko pri tom nebol. Na úvod celého tohto prípadu, auto bolo odovzdané N. skemu družstvu, avšak bez technického preukazu. Keď neprichádzala zvyšná časť platby, svedok požiadal X.. K. a H. a o vrátenie auta s tým, že cena vozidla nebola zaplatená a on ho svedkovi aj vrátil. Auto v tom čase podliehalo inventúre, svedok na vysvetlenie uviedol, že mu importér dá auto na splatnosť, ale pokiaľ ho celé neuhradí importérovi, importér má právo kontrolovať, či ho má na sklade. Keďže svedok auto vydal na čiastkovú úhradu, keďže mu neprichádzala druhá časť platby, potreboval auto dostať ku sebe a odvtedy ho zadržovali, kým im právnici nepovedali.

K odovzdávaniu vozidla od N. skeho družstva, R. U., X.. H. om K. om nedošlo, svedok a žalobca sa vtedy nestretli, prišla odťahovka a vyložila auto u nich. V držbe svedka, po tom čo ho p. H. vrátil a až kým nebolo vydané polícii, na - tento časový interval si svedok nepamätal bez toho, aby sa pozrel do dokladov, ale potvrdil, že to boli mesiace, určite nie dni. Keď svedka pracovníci N. skeho družstva navštívili, bolo to zhruba asi mesiac po tom, ako mu vrátil žalobca auto, sa svedok dozvedel, že spoločnosť N. zaplatilo celú kúpnu cenu za predmetné vozidlo. Svedok tak konal v presvedčení, že na to má právo a trval na tom, že im dané auto do dnešného dňa nebolo celé zaplatené (žalobcom). Podľa vyjadrenia svedka, v tom čase žiadna homologizácia predmetného vozidla nebola potrebná.

19. Z výpovede svedka X.. K. C., vyplýva, že so žalobcom má obchodný vzťah, kupovali spolu mikrobuse v roku 2013. V tom čase bol žalobca majiteľ spoločnosti s. r. o., Pri kúpe s ním priamo nekomunikoval. Potvrdil, že podal podnet na začatie trestného stíhania - trestné oznámenie na neznámeho páchatela a bolo to z toho dôvodu, že za mikrobuse zaplatili, aj si ho prevzali z firmy HM P., ale nebol im k nemu dodaný technický preukaz, preto kontaktovali obchodných predajcov a bolo im povedané, že mikrobuse musí by homologizovaný. Následne na to, bol mikrobuse odtiahnutý z jedného strediska svedkovej spoločnosti, ktoré je v Bánove pri Nových Zámkoch do Bratislavy. To sa udialo niekedy v 01/2014 na konci a ani po dvoch mesiacoch, sme nemali odpoveď, či je mikrobuse homologizovaný. Potom im volala ekonómka zo spoločnosti T. X., pánovi X.. Moravčikovi, že evidujú postúpenie pohľadávky z HM P. do spoločnosti T., no a keďže o tom nemali žiadnu vedomosť, vyžiadali si stretnutie so zástupcami firmy T., tam sa dozvedeli, že nejde o homologizáciu, ale že im chýba splatená čiastka mikrobuse - to bolo

na začiatku apríla a v ten deň sme sa prvýkrát stretli s p. H. om, ktorý nám tieto skutočnosti potvrdil. Potom mali spoločné stretnutie na to v Bratislave do firme T., kde ich mikrobús videli a tam si dohodli, že 25.04. im bude mikrobús vydaný aj spolu s technickým preukazom - prísľub bol z oboch strán, pričom oni mali spor ohľadom prvej splátky, pretože tú prvú splátku - svedok potvrdil, že keď objednávali autobus, sme zaplatili zálohu 15.000,- eur a keď autobus prišiel, bolo nutné doplatiť zvyšok, čo bolo 26.400,- eur a s tým, že tam bola poznámka, že to ide na iný účet a na tom spoločnom stretnutí sa dozvedeli, že zákazku prebrala firma T. a majú uhradenú len tú druhú splátku a zálohu nemajú uhradenú. To bol vzťah medzi nimi, ktorý sa svedka netýkal. Preto bolo dohodnuté, že pokiaľ si to vyriešia, im autobus dajú. Svedok vypovedal, že sa cítili ako rukojemníci, ale súhlasili s uvedeným dátumom, že 25.04.2014 im bude autobus vydaný. Keďže sa tak nestalo, tak 08.05. podali trestné oznámenie na neznámeho páchatela. V čase pred podaním na začatie trestného stíhania previedla spoločnosť HM P. vlastnícke právo k motorovému vozidlu na spoločnosť N. R. U.. O tejto skutočnosti spoločnosť T. X. mala vedomosť, spolu o tom hovorili. Zmluvu k podnetu na začatie trestného stíhania ako prílohu prikladali. V rámci trestného konania nárok na náhradu škody si neuplatnili pretože im autobus bol vydaný a nechceli mať s tým nič spoločné. K tomu, akým spôsobom im spoločnosť T. X. vydala motorové vozidlo svedok uviedol, že v rámci trestného stíhania bolo 19.11.2014 motorové vozidlo zadržané a im bolo vydané v decembri, dátum presne uviesť nevedel.

20. Podľa ust. § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

21. Podľa ust. § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

22. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu
f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

23. Podľa ust. § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

24. Podľa ust. § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

25. Podľa ust. § 17 ods. 1 Trestného poriadku, konanie vykonáva súd, v ktorého obvode bol trestný čin spáchaný.

26. Podľa ust. § 39 ods. 1 Trestného poriadku, obvinený alebo iná oprávnená osoba zvolí obhajcu tým, že písomne splnomocní obhajobou advokáta.

27. Podľa ust. § 41 ods. 1 Trestného poriadku, Ustanovený obhajca je povinný obhajobu bez meškania prevziať.

28. Podľa ust. § 206 ods. 1 Trestného poriadku, ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá

osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi a ak je obvineným súdny exekútor, notár, znalec, tlmočník alebo prekladateľ, aj ministrom spravodlivosti, a ak je obvineným advokát, aj Slovenskej advokátskej komore; o tomto úkone upovedomí bez meškania oznamovateľa a poškodeného. Ak bolo uznesenie o vznesení obvinenia oznámené jeho vyhlásením, je policajt povinný vydať obvinenému rovnopis tohto uznesenia bez meškania.

29. Podľa ust. § 199 ods. 1 Trestného poriadku, ak nie je dôvod na postup podľa § 197 ods. 1 alebo 2, policajt začne trestné stíhanie bez meškania, najneskôr však do 30 dní od prijatia trestného oznámenia, ak ho treba doplniť. Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia. Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne policajt trestné stíhanie vykonaním zaisťovacieho úkonu, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu. Po ich vykonaní vyhotoví ihneď uznesenie o začatí trestného stíhania, v ktorom uvedie, ktorým z týchto úkonov už bolo začaté trestné stíhanie. O začatí trestného stíhania policajt upovedomí oznamovateľa a poškodeného. Policajt doručí také uznesenie prokurátorovi najneskôr do 48 hodín.

30. Podľa ust. § 553 odsek 1 Trestného poriadku, trovy nevyhnutné na vykonanie trestného konania vrátane trov vykonávacieho konania znáša štát; neznáša však vlastné trovy obvineného, zúčastnenej osoby a poškodeného ani výdavky spojené so zvolením obhajcu a splnomocnenca. Štát však znáša trovy na povinnú obhajobu, ktoré vznikli obvinenému v dôsledku dovolania podaného ministrom spravodlivosti alebo generálnym prokurátorom. Štát znáša aj trovy obvineného spojené s plnením uložených obmedzení a povinností, ak z dôvodov hodných osobitného zreteľa možno od uloženia povinnosti uhradiť trovy spojené s plnením uložených obmedzení a povinností celkom alebo čiastočne upustiť; to neplatí, ak ide o toxikologický rozbor krvi, ak bol vyhodnotený ako pozitívny.

31. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

32. Podľa ust. § 3 ods. 2 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú o to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

33. Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

34. Podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

35. Podľa čl. 36 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, každý má právo na náhradu škody, ktorú mu spôsobilo nezákonné rozhodnutie súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávny úradný postup.

36. Podľa čl. 2 ods. 1 CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

37. Podľa čl. 2 ods. 2 CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

38. Podľa čl. 2 ods. 3 CSP, ak sa spor na základe prihladnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

39. Zákon č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, zavádza zodpovednosť za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci a súd v danom prípade skúmal, či sú splnené predpoklady zodpovednosti štátu

za vznik žalobcom označenej majetkovej škody, pretože štát zodpovedá iba za podmienok stanovených týmto zákonom. Ide o objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ale je založená za súčasného splnenia podmienok :

1. nezákonné rozhodnutie či nesprávny úradný postup,
2. vznik škody či nemajetkovej ujmy,
3. príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia či nesprávnym úradným postupom a vznikom škody či nemajetkovej ujmy.

Verejnou mocou sa rozumie moc, ktorá rozhoduje autoritatívne o právach a povinnostiach subjektov či už priamo alebo sprostredkované. Nakoľko žalobca nepredložil listinné dôkazy preukazujúce splnenie uvedených podmienok a vznik škody (t.j. neunesol dôkazné bremeno), súd nemohol vychádzať ani z obsahu zapožičaného spisu sp.zn. 2T/55/2016, t.j. nepreukázal vznik materiálnej škody ním v návrhu na vydanie platobného rozkazu označenej, ani jej výšku (ust. § 17 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov), síce uviedol sumu 1914,42,- eur s príslušenstvom bez bližšieho dôkazu (viď bod 16 - 17 odôvodnenia). Ústavné zákony, iné zákony a ďalšie právne predpisy, ich výklad a používanie musí byť v súlade s Listinou základných práv a slobôd. V danom prípade s poukazom na vykonané dokazovanie (bod 5-19 odôvodnenia) súd konštatuje, že žalobcom v konaní nebolo podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov preukázané splnenie podmienok na priznanie nároku na náhradu škody a to existencia nezákonného rozhodnutia , predmetné Uznesenie o vznesení obvinenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV , Odboru kriminálnej polície ČVS:ORP-305/2-VYS-B4-2014 zo dňa 09.01.2015 , ktorým v súlade s § 206 ods. 1 Tr.por. bol žalobca stíhaný pre zločin podvodu podľa§ 221 ods. 1 , ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení: Obv. X. K. H. napriek vedomosti o výhradnom vlastníckom práve poškodenej spoločnosti N. R. U., a.s., IČO: 31 431 160, so sídlom J. 67, R. U. k motorovému vozidlo F. A. K., 3.0, I.: 251. HM7.0, farba 479 modrá Line, VIN: U v hodnote 39.600,- eur prostredníctvom obvineným zabezpečenej spoločnosti I. T. R. s.r.o., IČO: XX XXX XXX dňa 31.01.2014 v čase o 07:10 hod. na doposiaľ presne neustálenom mieste v obci Bánov prevzal motorové vozidlo F. A. K., 3.0, I.: 251. HM7.0, farba 479 modrá Line, VIN: U v hodnote 39.600,- eur od osoby Ivan Moravčík zastupujúcej poškodenú spoločnosť N. R. U., a.s., IČO: XX XXX XXX so sídlom J. 67, R. U. predstierajúc nevyhnutnosť vykonania homologizácie a následného vystavenia technického preukazu k prevzatému motorovému vozidlu, pričom takto prevzaté motorové vozidlo F. A. K., 3.0, I.: 251. HM7.0, farba 479 modrá Line, VIN: U v hodnote 39.600,- eur obv. X.. K.om H.om dňa 31.01.2014 nechal prepraviť do priestorov poškodenej spoločnosti T. X. s.r.o., IČO: XX XXX XXX so sídlom M. I.. T. 14, Bratislava, nachádzajúcich na ulici Lamačská cesta 109/A v Bratislave za účelom úhrady dlhu spoločnosti HM P. pgn., s.r.o., IČO: XX XXX 287, so sídlom R. 104, R. vo výške 11.924,16,- eur voči poškodenej spoločnosti T. X., s.r.o., IČO: XX XXX 869 so sídlom M. I.. T. 14, Bratislava, kde bolo predmetné motorové vozidlo dňa 19.11.2014 pracovníkom OKP OR PZ Bratislava IV zaistené podľa §21 ods.1 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore SR, pričom obvinený X.. X.X, H. už v čase prevzatia motorového vozidla F. A. K., 3.0, I.: 251. HM7.0, farba 479 modrá Line, VIN: U v hodnote 39.600,- eur taktiež vedel o neexistencii potreby vykonania homologizácie za účelom vystavenia technického preukazu k predmetnému prevzatému motorovému vozidlu, čím svojim konaním spôsobil škodu spoločnosti N. R. U., a.s., IČO: XX XXX 160 so sídlom J. 67, R. U. vo výške 39.600,- eur a spoločnosti T. X., s.r.o., IČO: XX XXX 869 so sídlom M. I.. T. 14, Bratislava vo výške 11.924,16,- eur. Predmetné uznesenie nemožno považovať za nezákonné, nakoľko v danom čase z trestného oznámenia a zistených skutočností po začatí trestného stíhania vyplýval dostatočne odôvodnený záver o spáchaní trestného činu určitou osobou (§ 206 ods. 1 Trestného poriadku) a nevyžadovala sa istota, ale stačila dostatočne zdôvodnená pravdepodobnosť a po zistení tejto miery pravdepodobnosti tejto miery bolo povinnosťou vyšetrovateľa obvinenie konkrétnej osobe vzniesť (t.j. na vznesenie obvinenia v zmysle § 206 ods. 1 Tr.por. podľa obsahu pripojených listinných dôkazov, je zrejmé, že takéto skutočnosti v čase znesenia obvinenia žalobcovi existovali - uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn.2To/13/2015. Základným predpokladom pre konštatáciu nezákonnosti rozhodnutia v rámci konania podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov s výnimkou rozhodnutia orgánu verejnej moci, ktorý by týmto rozhodnutím prekročil svoju právomoc, je zrušenie, resp. zmena tohto rozhodnutia z dôvodu nezákonnosti príslušným orgánom, ale súd konštatuje, že z oboznámeného trestného spisu a pripojeného vyšetrovacieho spisu je nesporné, že predmetné Uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi nikdy nebolo príslušným orgánom zrušené, ani zmenené (nebol splnený prvý predpoklad pre priznanie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z.). Vydanie uznesenia o vznesení obvinenia ČVS:ORP-305/2-VYS-B4-2014 zo dňa 09.01.2015 nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp.za odporujúce zákonu, iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila.

Nezákonnosť predmetného uznesenia by musela byť s poukazom na § 6 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. výslovne konštatovaná príslušným orgánom.

40. Z listinného dôkazu Pohyby na účte (l.č. 58) F. X. D. 24 č.ú.:I vyplýva, že dňa 27.02.2018 boli vykonané tri vklady v hotovosti a to:

- VS: XXXXXXXX/SS/KS v sume 370,55,- eur,

- VS: XXXXXXXX/SS/KS v sume 339,- eur a

- VS: XXXXXXXX/SS/KS v sume 1570,- eur. Právny zástupca žalobcu, k súdom kladenej otázke spôsobu platenia predmetných faktúr uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca a ním vlastnené obchodné spoločnosti mali dlhodobé ekonomické problémy, ich spolupráca sa dostala do takého štádia, že ďalšie poskytovanie právnych služieb právny zástupca podmienil zaplatením týchto faktúr, pred pojednávaním v inej veci mu žalobca v hotovosti odovzdal tieto finančné prostriedky, nakoľko nebol ochotný ísť do banky a vložiť ich v banke. Tomuto predchádzala ich e-mailová komunikácia, ktorú sa zaviazal súdu doložiť do spisu so súhlasom žalobcu. Z dôkazu (l.č.171) e-mailovej komunikácie zo dňa 08.02.2018 a zo dňa 15.02.2018 medzi žalovaným v právnom postavení obžalovaného a jeho právnym zástupcom v právnom postavení obhajcu v trestnom konaní pre účely preukázania, kto a kedy a z akých finančných prostriedkov vykonal úhradu faktúr za poskytnuté právne služby okrem iného vyplýva, že žalobca požiadaval aby mu obhajca poslal elektrickou formou „sumy“ a obhajca žalobcovi pripomenul platby za trestnú vec v ktorej bol oslobodený spod obžaloby s tým, že mu sľúbil vykonať úhradu do konca roka, pričom jeho kolega má mať cestu 05.03.2018 na pojednávanie do Bratislavy a peniaze za trestnú vec by použil na financovanie tohto sporu. Žalobca ale v podanej žalobe preukazoval vznik predmetnej škody výpisom z X.D.u F. a.s. preukazujúcim, že na účet právneho zástupcu AK Patajová Pataj s.r.o. bola dňa 27.02.2018 vložená suma v celkovej výške 2279,55,- eur, z výpisu ale s ohľadom na predloženú e-mailovú komunikáciu nesúhlasí dohodnutý termín 05.03.2018 z dôvodu cesty do Bratislavy a taktiež nepreukazuje kto vyššie uvedené sumy na predmetný účet vložil, nie je zrejmé či k realizácii uvedenej majetkovej dispozície došlo zo strany žalobcu alebo inej osoby tak ako uviedol žalobca do zápisnice pred súdom. Tvrdenia predložený doklad - výpis a e-mailová komunikácia si navzájom odporujú, a súd mal za preukázané, že finančné prostriedky si na účet vložil sám právny zástupca žalobcu nakoľko tento nemal dostatok prostriedkov na zaplatenie trov v súvislosti s predmetným trestným konaním. Žalobca nepreukázal ďalšiu z podmienok na priznanie nároku podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a tou je vznik škody (t.j. ani vznik škody na majetku žalobcu nebol preukázaný dostatočným a relevantným spôsobom). Z uvedených dôvodov a pre neunesie dôkazného bremena žalobcom súd žalobu v celom rozsahu zamietol

41. Na záver súd dodáva, že ak by aj žalobca vznik škody preukázal (čo sa nestalo) súd poukazuje na to, že žalobca si trestné stíhanie zaviniť sám nakoľko postupoval v rozpore s obchodnoprávnymi predpismi, žalobca neuviedol pravdu spoločnosti N.ske družstvo, keď od nich pýtal vozidlo na údajnú homologizáciu a spoločnosti T. zamlčal podstatnú informáciu o tom, že kúpna cena bola uhradená celá. Ku dňu spáchania skutku, resp. k momentu dokonania skutku - teda koncom 01/2014 vznikla N.skemu družstvu škoda, ktorá predstavuje hodnotu daného vozidla a škoda bola reparovaná tým, že vozidlo bolo vrátené, k čomu došlo z dôvodu podania trestného oznámenie a zásahu polície v zmysle príslušných trestnoprávných predpisov. Zo svedeckých výpovedí je nesporné, že konaním žalobcu utrpela ujmu spoločnosť T., ktorá nemá časť kúpnej ceny do dnešného dňa uhradenú (bod 17 - 18 odôvodnenia).

42. Podľa ust. § 262 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. civilný sporový poriadok v platnom znení, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa ust. § 262 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. civilný sporový poriadok v platnom znení, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Podľa ust. § 262 ods. 2 zák.č. 160/2015 Z.z. civilný sporový poriadok v platnom znení, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Citované ustanovenie § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku predpokladá rozhodovanie súdu o trovách konania v dvoch fázach (v prvej fáze v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, je rozhodnuté o tom, komu sa priznáva nárok na náhradu trov konania a v druhej fáze bude rozhodnuté

o samotnej výške náhrady trov konania , a to po právoplatnosti predmetného rozhodnutia, ktorým sa konanie končí). Žalovanej ako plne úspešnému účastníkovi konania súd nepriznal nárok na náhradu trov konania nakoľko žalovaná nárok na náhradu trov konania nežiadala (v konaní jej trovy nevznikli).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.